

Γράμματα του Κόσμου

Νά 'ταν τα νιάτα δυό φορές τα γηρατειά καμιά!

Ποιος; Πότε και πού; Αισθάνθηκε τέτοια χάρη; Δηλαδή να ζήσει τέτοια χάρη; Να την δει, να την ακούσει, να την πιάσει, να τη γευτεί, αχ και να τη μυρίσει; Δηλαδή αυτό που λέει η επικεφαλίδα; Που λέει "νά 'ταν τα νιάτα δυό φορές τα γερατειά καμιά"! Ωρε ψυχή μου! Όμως μπορεί να γίνει κάτι τέτοιο φίλοι μου; Εγώ θα έλεγα μάλλον όχι. Όχι δεν μπορεί!

Τότε τι εννοεί η επικεφαλίδα θα μου πείτε; Που λέει νά 'ταν τα νιάτα δυό φορές τα γερατειά καμιά; Γιατί οπωσδήποτε κάποιος γέρος θα είχε, ή έγραψε, τέτοια παλαβομάρα! Γιατί ο νέος είναι νέος! Ο νέος δε λέει παλαβομάρες, ούτε κάνει χαζομάρες. Γιατί οι αισθήσεις του νεαρού βρίσκονται ανά πάσα ώρα επιφυλακή. Σε συναγερμό! Αχ και σε εγρήγορη! Γιατί όλα τα αντανακλαστικά του νέου δουλεύουν ρολόι. Ενώ τα αντανακλαστικά του γέρου έχουν πάθει μερική ή ολική αρτηριοσκληρώση! Αρτηριών και μυώνων! Έτσι λέει η γνωμάτευση ειδικού γιατρού. Και η γνωμάτευση της γριάς του βέβαια. Και μ' αυτές τις δυο γνωματεύσεις ο γέρος, το ρίχνει στο ρακί και στο ούζο! Να δώσει ώθηση στο νου του, στο μυαλό του, αχ και στο πνεύμα του! Αφήνοντας την ύλη να ρημάξει! Να γίνει κουρνιαχτός! Ούτε και τον ενδιαφέρει! Και το πνεύμα του λοιπόν, όπως πάντα, του κατεβάζει πνευματικές φαινές ιδέες! "Ποιος είδε τον αμάραντο σε τι γκρεμό φυτρώνει!"

Και λέει λοιπόν ο νέος. Λέγο-

νας λίγο ερεθισμένος λίγο θυμωμένος και λίγο μεθυσιμένος.

Άσε μας ρε γέρο! Με τα γνωμικά σου με τα ρητά σου και με τα ρητορικά σου! Γιατί ένα πανάρχαιο λαϊκό ρητό και γνωμικό λέει, ουδείς αναμάρτητος γέρο. Κι αυτό εγώ το πιστεύω το υποστηρίζω και το προσυπογράφω! Που βέβαια από εγώ το πιστεύω γιατί το γνωρίζω από τότε που είδα το γείτονα πρωί-πρωί στον αχυρώνα με τη μάνα μου σε στάση ... που από τότε δε θέλω να δω ούτε την Παναγία! Την παρθένα! Όχι βέβαια δεν υπάρχουν χαμηλοβλεπούσες γέρο. Έστω σπάνιες. Εγώ όμως ούτε σ' αυτές έχω εμπιστοσύνη γέρο. Γιατί τα μέσα που υπάρχουν σήμερα, όπως διαβάζω όπως ακούω κι όπως βλέπω γέρο, ορισμένοι ειδικοί, από τα πολύ παλιά τα χρόνια, που γράφανε και γράφουνε στα παλιά τους τα παπούτσια και τους μεν και τους δε, που κινούν τα νήματα πίσω απ' τον μπερντέ είπαμε, αθέατοι, μπορούν να σε κάνουνε να αλλάξοπιστήσεις! Δηλαδή από 'κει που είσαι είτε πιστός χριστιανός είτε πιστός μοαμεθανός για παράδειγμα, ορισμένοι ειδικοί, μπορούν να σε κάνουνε γκισούρη! Δηλαδή άθρησκο, άθεο! Αντίχριστο! Δηλαδή άπιστο! Τώρα κάτι τέτοια και κάτι άλλα, πολλά και διάφορα, αχ οι Ερινύες από ψηλά τα βλέπουνε. Βλέπουνε αυτά που κάνουνε άσπροι, μαύροι, κίτρινοι και οι εφτά φυλές του Ισραήλ! Τα βλέπουνε και είναι έτοιμες ν' αλλάξουνε χρώμα στα πετρώματα και στρώ-

ματα και στις πέντε πλάκες του πλανήτη! (Σαν ταξιδευτής επί δέκα χρόνια τα είδα και στις πέντε τις ηπείρους!) Να δεις πετρώματα και στρώματα σε διάφορα σημεία του πλανήτη και να φριξείς! Αμάν! Δηλαδή αυτοί οι ορισμένοι είπαμε, θ' αλλάξουνε μορφή και υφή σε οτιδήποτε υπάρχει στον πλανήτη. Μαζί και στα ανθρωποειδή κατοικίδια που κατοικούνε απάνω του. Μόνο που θ' αλλάξουνε ανεπανόρθωτα μορφή και υφή και οι λεγόμενοι που κάνουνε πως δεν ξέρουνε τίποτα για τα έργα τους! Που παλιά τα είδανε οι Ερινύες και γίνανε αιτίες να ζεσταίνεται, να βράζει και να κοχλάζει ο πλανήτης! Σήμερα φαίνονται στα πετρώματά του και στα στρώματά του! Αμέτρητα από δαύτα! Ένα από αυτά είναι και το φημισμένο μάρμαρο της Πεντέλης! Φανταστείτε τί θερμοκρασία ήταν αυτή που έφτιαξε το ομορφότερο κι ακριβότερο πέτρωμα σε όλον τον πλανήτη! Που από δαύτο λαξεύτηκε το ομορφότερο γυναικείο σώμα! Της Αφροδίτης! Όνομα και πράμα! Τούτη τη φορά όμως ο πλανήτης, λόγω των σημερινών συνθηκών, που θα γίνουν αιτία να ενεργοποιηθούν οι Ερινύες για τελευταία φορά, ο πλανήτης θα κοκκινίσει σαν το αυγό της Λαμπροής! Μέσα έξω! Και τότε φίλοι μου θα πούμε για τελευταία φορά Χριστός Ανέστη! Και πιστοί και άπιστοι! Ίσως.

Βίκτωρ Ζωγράφος
Bexley

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

Οι αγαπητοί αναγνώστες - επιστολογράφοι μας θα πρέπει να λαμβάνουν υπ' όψιν τους τα εξής:

1. Οι χειρόγραφες επιστολές θα πρέπει να είναι καθαρογραμμένες, όχι μεγαλύτερες από τρεις σελίδες και να μην περιέχουν υποτιμητικούς χαρακτηρισμούς ή ύβρεις κατά προσώπων ή φορέων.
2. Να αναγράφεται το τηλέφωνο του αποστολέα, το οποίο δεν πρόκειται να δημοσιευτεί ούτε να δίδεται σε άλλους αναγνώστες.
3. Οι επιστολές θα πρέπει να είναι αυθεντικές και όχι αντιγραφές άλλων κειμένων ή άρθρων, και να αποστέλονται για αποκλειστική καταχώρηση στον "Κόσμο". Επιστολές που έχουν δημοσιευθεί σε άλλα έντυπα δεν θα δημοσιεύονται στον "Κόσμο".
4. Οι επιστολογράφοι μας θα πρέπει να είναι υπομονετικοί σχετικά με το χρόνο αναμονής μέχρι τη δημοσίευση της επιστολής τους καθώς τηρείται σειρά προτεραιότητας. Οι επιστολές που λαμβάνουμε μέσω email (kosmos@kosmos.com.au) για τεχνικούς λόγους δημοσιεύονται γρηγορότερα.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ο "ΚΟΣΜΟΣ" απλά φιλοξενεί τα γράμματα των αναγνωστών. Αυτό δεν σημαίνει ότι συμφωνούμε ή διαφωνούμε με τα κείμενα που δημοσιεύονται, την ευθύνη των οποίων φέρουν στο ακέραιο οι συντάκτες τους.

Τι ωραία που περάσαμε την Κυριακή

Έλα γιαγιά, την Κυριακή πήγα στο τουρνουά όλων των Ελληνικών ομάδων στο Σίδνεϊ, ξέρω πόσο αγαπούσες το Ολύμπικ όταν ήσουν στην Αυστραλία και σε θυμήθηκα!

Πριν μερικές ώρες γύρισα σπίτι μετά από μια Κυριακή γεμάτη μπάλα και ακόμα δεν μπορώ να βγάλω από το μυαλό μου όλα όσα έζησα... Ξυπνήσαν τόσες πολλές αναμνήσεις... Ήταν εκεί όλες οι ομάδες μας, το Μάρικβιλ Ολύμπικ, οι Μινώταυροι με τον "Τζένεραλ" πάντα εκεί, ο Ηρακλής Μπέλιμορ με τον Άγγελο εκεί όπως πάντα, οι Στάνμορ Χοκς και όλοι οι άλλοι, μεγαλώσαμε οι περισσότεροι γιαγιά αλλά η ελληνική καρδιά μας χτυπάει πάντα δυνατά! Φυσικά ήταν εκεί και το Σίδνεϊ Ολύμπικ, νέα πνοή πνέει στην ομάδα μας γιαγιά... Είδα πολλά νέα παιδιά και πάλι μετά από χρόνια, η καρδιά του Ολύμπικ χτυπούσε τόσο δυνατά!

Ήταν εκεί και ο Πίτερ ο Καθόλος, έπαιζε για το Ολύμπικ πάλι, όχι για την πρώτη ομάδα, αλλά στο φιλικό που έγινε με όλους τους παλιούς μας ήρωες παρόντες, δεν ήξερα ποιόν να κοιτάξω πρώτα...

Έπαιξε και ο Πίτερ ο Τσεκένης πάλι, είναι και ο προπονητής του Σίδνεϊ Ολύμπικ φέτος, από ποδοσφαιριστής της ομάδας, αρχηγός και τώρα προπονητής! Περάσαμε τόσο ωραία... Μίλησα με πολλούς από τους παλιούς και τους νέους ανθρώπους του Σίδνεϊ Ολύμπικ, όλους αυτούς που με πήγαινες και έβλεπα όταν ήμουν μικρός και ήσουν ακόμα εδώ. Έμαθα πως είναι και ο Χρήστος ο Μάτσιας προπονητής στην γυναικεία ομάδα του Ολύμπικ, θυμάσαι τον μπαμπά του... έτρεχε αμέτρητες ώρες για χρόνια με όλα τα νέα παιδιά του Ολύμπικ, τον αγαπούσες τόσο πολύ που νόμιζα κάποτε ότι θα άφηνες παπού για αυτόν, μετά κατάλαβα πως το μόνο που μπορεί να αγαπούσες περισσότερο ήταν το Σίδνεϊ Ολύμπικ!

Όταν τους είδα όλους μαζί στο τέλος του παιχνιδιού μου σηκώθηκε η τρίχα... δάκρυσαν... Φύγαμε όλοι με το χαμόγελο στα χείλη... περπατούσαμε όλοι μαζί και οι Αυστραλοί στον δρόμο μας κοιτούσαν και δεν καταλάβαιναν γιατί μαζευθήκαμε όλοι και ήμασταν τόσο χαρούμενοι...

Με περηφάνια χαιρετιστήκαμε όλοι και δώσαμε υπόσχεση να ανταμώσουμε στα παιχνίδια του Σίδνεϊ Ολύμπικ φέτος όπως παλιά, να δείξουμε και πάλι σε όλους τι μπορούμε να κάνουμε όταν είμαστε ενωμένοι... «Η ισχύς εν τη ενώσει» που έλεγες και εσύ γιαγιά και εγώ γελοῦσα τότε...

Γιαγιά... δεν το έχω πει σε κανέναν αλλά το ξέρω ότι δεν είσαι στην Ελλάδα.. Μου το είπε η μαμά όταν μεγάλωσα ότι έφυγες από κοντά μας, αλλά εγώ ακόμα λέω σε όλους πως έχεις πάει πίσω στην πατρίδα...

Ξέρω πόσο την αγαπούσες την Ελλάδα και είμαι σίγουρος ότι η ψυχή σου είναι ακόμα εκεί... Η ψυχή δεν πεθαίνει γιαγιά και σήμερα το κατάλαβα για τα καλά...

Η ψυχή του Σίδνεϊ Ολύμπικ που τόσο αγαπούσες είναι ακόμα ζωντανή...

Και είναι όπως πάντα ελληνική και αυτό δεν σβήνεται όσα χρόνια και να περάσουν, γι' αυτό και εγώ φέτος δεν θα χάσω παιχνίδι, γιατί το χρωστάω σε όλους όσους έχουν δώσει και την ίδια τους ζωή για τον σύλλογο μας... το χρωστάω σε σένα, στον παππού, στον μπαμπά, στην μαμά...

Πρέπει να σ' αφήσω γιαγιά... ο Δημητράκης (να ο διασέγγονος σου, δεν τον γνώρισες αλλά έχει πάρει το όνομα σου και του μιλάω συνέχεια για σένα) πρέπει να διαβάσει για το σχολείο αύριο.

Α και να μην ξέχασω το Σ. Ολύμπικ κέρδισε το τουρνουά... αλλά πιό σημαντικό κέρδισε όλους εμάς πάλι... θα είμαστε όλοι εκεί φέτος... το έβλεπες στα μάτια όλων μας... ΤΟ ΑΓΑΠΑΜΕ ΤΟ ΣΙΔΝΕΪ ΟΛΥΜΠΙΚ!

Θα σου γράφω μετά από κάθε παιχνίδι φέτος... στο υπόσχομαι... στο χρωστάω...

Παύλος Παπαδημητρίου
Brighton Le Sands